

עמ"ת 7255/04/20 - מוחמד עוויסאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כבוד השופט אביגדור דורות

עמ"ת 7255-04-20 7 באפריל 2020

העורר: מוחמד עוויסאת (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עותמאן בדריה

נגד
המשיבה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נתי בן חמו (פרקליטות מחוז י-ם, פלילי)

החלטה

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מ' חאג' יחיא) מיום 6.4.20, במ"ת 52605-03-20, בגדרה הוחלט כי על שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר תוך 30 ימים ובעקבותיו יקבע דיון בבקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו 5 אישומים שכולם עניינם מרמה. נטען בכתב האישום, כי העורר חבר לאחרים ובמספר הזדמנויות נרכשו כלי רכב מבלי שתמורתם שולמה.

3. בהחלטת בית משפט קמא, נקבע כי ב"כ העורר הודיע כי היא מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה באישומים: 1, 2, 3 ו-5, כאשר בית המשפט קמא קבע כי לדידו קיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת לצורך הליך זה גם ביחס לאישום 4.

באשר למידת חלקו של העורר בהשוואה למעורבים האחרים, נקבע כי מקומה של טענה זו להתברר בהליך העיקרי. עוד נקבע בהחלטה, כי רצף המעשים המיוחסים לעורר, טיב המעשים ורמת התחכום הגבוהה המשתקפת מביצועם, מצביעים על מסוכנות גבוהה. בנוסף, נקבע כי יש חשש לשיבוש בגין מעורב נוסף שאינו עצור. כן נקבע, כי בהתחשב בגילו הצעיר של העורר, יתכן ויהיה מקום לשקול חלופה אך זאת רק לאחר שיתקבל תסקיר מעצר שבו יפרט שירות המבחן את האפקטיביות של חלופת המעצר, בשים לב לכך שהעורר הורשע בעבירה של הפרעה לשוטרי אף ביום 23.10.19.

4. לטענת העורר, שגה בית משפט קמא בכך שהתעלם מחלקו של העורר באישומים המיוחסים לו ובקביעתו כי עניין זה מקומו להתברר בהליך העיקרי. עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא בקביעתו כי מדובר במסוכנות גבוהה, למרות שחלקו של העורר הנו פחות דומיננטי מחלקם של האחרים. כמו כן, נטען כי אין להשאיר את העורר במעצר כבן ערובה עד שהמעורב האחר יסגיר את עצמו למשטרה. לבסוף נטען, כי בשל התפשטות נגיף הקורונה יש לשקול את שחרור העורר לאלתר מבלי להמתין עד

להגשת תסקיר שירות המבחן תוך 30 ימים. נטען, כי העומס הכבד המוטל על שירות המבחן והעיכוב בהגשת תסקירים יפגעו בעורר לאור מצבו הבריאותי המסובך, בעקבות תאונת דרכים שבה נפגע ובעטיה הוכרה נכותו בשיעור 100%.

5. לאחר שבחנתי את האמור בהודעת הערר וכן את טענות הצדדים בדיון שהתקיים היום לפניי, באתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הערר. להלן הטעמים למסקנה זו.

6. ראשית - בכל הנוגע לחלקו של העורר ביחס לאחרים המעורבים - עפ"י כתב האישום, לא ניתן לאפיין את חלקו של העורר כחלק מינורי בלבד. העורר התקשר למתלוננים והתעניין ברכישת רכבם ואף נכח בפגישות עימם. כמו כן, הציג העורר למתלוננים צילום מסך פיקטיבי בכדי להציג מצג שווא לפיו הועבר תשלום עבור הרכב. משום כך, צדק בית משפט קמא בקביעתו כי הבירור המדויק של חלקו של העורר במעשי המרמה המיוחסים לו, מקומו להיעשות בהליך העיקרי.

7. שנית - בכל הנוגע למסוכנות - אכן ריבוי האירועים (חמישה אישומים); התחכום במעשים (שכלל הצגת צילומי מסך פיקטיביים וחשבוניות בנק פיקטיביים על מנת ליצור מצג שווא בדבר העברת תשלום עבור כלי הרכב שהועמדו למכירה); ביצוע המעשים בצוותא והיקף המרמה (כ-240,000 ₪) מעידים על סיכון בטחון הציבור.

8. שלישית - אף שבית המשפט קמא התייחס גם לחשש משיבוש החקירה עקב קיומו של מעורב אחר שנמלט וטרם נתפס, דומה שבית המשפט שם דגש על המסוכנות הגבוהה ועניין החשש לשיבוש, תואר כרכיב נלווה בלבד.

9. רביעית - בכל הנוגע להתפשטות נגיף הקורונה והשלכותיו - אציין כי במספר המקרים שנדונו לאחרונה הועלו טענות מסוג זה ונדחו. אפנה לעניין זה להחלטות הבאות: מ"ת (י-ם) 68461-02-19 **מדינת ישראל נ' סופר** (26.3.20), שם נקבע כי לא הוכח כי במצב הקיים כיום סביבת שב"ס מסכנת יותר מאשר אם העצור ישוחרר. צוין בהחלטה כי שב"ס נוקט אמצעים רחבים למניעת הידבקות אסירים ומספק אמצעים כדי להבטיח את בריאות העצורים והאסירים; מ"ת (ת"א) 14567-01-19 **מסילטי נ' מדינת ישראל** (20.3.20), שם נקבע כי מגיפת הקורונה יכולה להיחשב מבחינת הבסיס המשפטי לעיון חוזר כשינוי נסיבות המחייב דיון בו. אף שהיה מדובר בעצור בן 57, הסובל מכאבי גב כרוניים ויתר לחץ דם, נדחתה הבקשה. עמ"ת (ב"ש) 52905-03-20 **אליהו ביטון נ' מדינת ישראל** (31.3.20), שם נקבע כי בנסיבות ספציפיות וקונקרטיות יכול ומגיפת הקורונה תשמש בסיס לעיון חוזר, אולם זאת ייעשה רק כאשר באופן ספציפי יוכח לבית המשפט שמצבו הבריאותי של אותו עצור מצדיק זאת. עוד ראו: בש"פ 2292/20 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (29.3.20), שם נקבע כי אין להקל ראש בחומרתו של המשבר הבריאותי השורר בימים אלה, ואולם אין במשבר זה, ובחשש מאפשרות החשיפה לנגיף, כדי להוות שיקול בלעדי בבוא בית המשפט לדון בבקשות להארכת מעצר. נקבע, כי בית המשפט המחוזי לא התעלם מעניין זה וקבע כי אינו גובר על יתר הנסיבות וכי אין נימוק המצדיק לשנות מהחלטתו.

במקרה שלפנינו, המדובר בעורר צעיר בן 21 וביחס אליו לא הוגש מסמך רפואי עדכני המצביע על היותו בקבוצת סיכון ועל חשש קונקרטי השונה מעניינם של עצורים אחרים. אומנם, הוסבר בדיון כי לפני כשנה עבר העורר תאונת דרכים קשה שגרמה לו זעזוע מוח, אולם, בחלק מן האישומים יוחסו לעורר פגישות עם המתלוננים במקום מרוחק (למשל, בכרמיאל, באישום החמישי) ולא נראה כי מדובר בסכנה מוחשית לשלומם של העורר, המטה את הכף לכיוון שחרור מיידי.

10. לאור כל האמור, **העורר נדחה.**

11. יחד עם זאת, ככל שיתברר כי שירות המבחן אינו יכול להגיש תסקיר מעצר בעניינו של העורר תוך 30 ימים, כפי שנקבע בהחלטת בית משפט קמא, עקב מצב החירום המיוחד, ישקול בית משפט קמא לקיים דיון גם ללא תסקיר, תוך התרשמות מטיב החלופה ומזהות המפקחים.

המזכירות מתבקשת לשלוח את ההחלטה אל באי כח הצדדים.

ניתנה בהעדר הצדדים היום, י"ג ניסן תש"פ, 07 אפריל
2020.